

וימקן מה שטיגף זה, והפקdon מוציאין אותו מידו של זה, גונתנים אותו לזה שתקנו.

רבי חייא אמר, כתוב (בראשית ב) ויפח באפיו נשמה חיים ויהי האדם לנפש חיה. כיון שאמר נשמה חיים, למה ויהי האדם לנפש חיה? אלא על מנת פן גמן הקודש ברוך הוא נשמה באמם, שהיה לנפש חיה. בפרט קוראים ליוולדת חיה.

ועוד, אליהם הוציא מינים למין, והיא נשמה, ומתנשמה מתחלקת ומתרבה בגוף, בעוד נשמה חייה בגוף, ועוד שהיא בגוף, וכיון שיוציא מה מה שלא

תוכל להציג בעורקה בגוף. והק' שספרדת מהגוף, רוצה לא לחדבק בהם, ומשום שלא החזיאה גוף, שהוא מינו, כמו שהחזקיא אליהם נשמה שהיא מינו - לא מתקבלת, וחזרה לשואפת עד שתכנס בגוף אחר, כדי לקים זרע לשוב להדבק בגוף זרע ולשוב להדבק בגוף הטרור והזק. וכי שלא הניח בנים, לא מזדקק לו. זהו שכותב (ירמיה ב) באות נפשה שאפה רוח.

רבי שמיעון אמר, מי שלא השair אחריו גזעים לשרש, נשמו כליה מן אותו הדמיון שכולל כל הדמיונות, עד כמו שנאמר (שם) ולא הורק מכליל אל כל. מה פקנתו? כתוב ויקרא כה ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממבר אחיו.

רבי יהודה אמר, מתגללת עד שטמץ כל פשר להתקנן. ואם אותו הגואל איננו, נשבר הכליל היקר, ועל זה נקרא (דברים י) ומשלם לשנאיו אל פניו

שיבא אחר וימקן מה שטיגף זה, והפקdon מוציאין אותו מידו של זה, ונונתניין אותו לזה שתיקנו.

רבי חייא אמר, כתיב (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. כיון דאמר נשמת חיים, אמרוי ויהי האדם לנפש חיה. אלא, על מנת פן גמן הקודש ברוך הוא נשמה באדם, שהיה לנפש חיה. בפרט קורין ליוולדת, חיה.

וتو, אליהם אפיק זינין לזיניה, והוא הנשמה. ובבשמה מתחלקת ומתרבה בגוף, ועוד שהיא בגוף, וכיון שיוציא מה מה גוף, מתרבה ביותר, ומשגת מה שלא תוכל להציג בעורקה בגוף.

ויתיבק' שספרדת מהגוף, רוצה להדבק באלהים, ובгинן דלא אפיקת גופא, דהוא זיניה, כמה דאפיק אליהם נשמתא דהוא זיניה, לא מתקבלת, וחזרה לשואפת עד שתפנס בגוף אחר, כדי לקים זרע לשוב להדבק בגוף זרע ולשוב להדבק בגוף הטרור והזק. וכי שלא הניח בנים, לא מזדקק ליה. הדר הוא דכתיב,

(ירמיה ב כד) באות נפשה שאפה רוח.

רבי שמיעון אמר, האי מאן דלא אשתקאר בתיריה גזעין לשרשא, נשמתה אשתייצי מן ההוא דמיינא דכליל כל דמיוני, עד דמתגלגלא, ואיתורקה ממאנא למאנא. כמה דעת אמר, (שם מה יא) ולא הורק מכליל אל כל. מי פקנתייה. כתיב, (ויקרא כה) ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממבר אחיו.

רבי יהודה אמר, מתגללת עד די תשבח מאנא דכשרא לאתקנן. ואי ההוא פרוקא לא הווי, קווצטיפה דבודידטא אתר. רעל hei אתקי, (דברים ז) ומשלם לשונאיו אל פניו להאבדו. וכתיב (שם ה)